

Ты прыгажэй кутка не знайдзеш.
Гранічы – мой родны край!
То тут, то там лясок сінне,
у лагчынах рэчачкі блішчаць.
Куды ні глянь – спакоем вее,
Канца прастору не відаць.

А хмарка ў небе, у ясным полі
Плыве шчасліва, як дзіця,
І забываеш мімаволі
Увесь клопат буйнага жыцця.

Куды ні гляне маё вока, –
Усё поўна згоды, дабраты,
Ты маеш выгляды прарока,
Гранічы, мой край святы!

*Хадасевіч Анастасія,
выпускніца Граніцкага
дзіцячага сада-базавай школы*

*Наведайце куткі роднага краю,
палиюбуйтесь непаўторнасцю
прыгажосці прыроды
сваёй малай радзімы!*

Наш аграгарадок Гранічы – гэта часцінка
вялікай і выдатнай краіны. Клопат аб
родным краі – гэта клопат аб Радзіме.
Няхай у наших лугах квітнеюць кветкі, у
лясах пышна растуць дрэвы, спакойна
спіяваюць птушкі. Няхай ў крыніцах і
студнях вада будзе чистая і празрыстая,
няхай у рэках і азёрах будзе шмат рыбы. Усё
гэта – наша багацце. Любіць сваю прыроду
– гэта значыць, берагчы яе, клапаціцца абл
ей, сябраваць з ёю!

Дамашннее заданне

ДУА “Граніцкі навучальна-педагагічны
комплекс дзіцячы сад-базавая школа
Маладзечанскага раёна”

Родны луг чаруе прыгажосцю

*Пешы маршрут
выходнога дня*

Жывёльны свет луга

Выглядаюць жыхары
Кожны са сваёй нары.
Чорным футрам бліснуў кроцік,
Сонцу паказаў жывоцік.
Прамільгнулі каля сценкі
Мышак шэрыя сукенкі.
Выцінае нізкі гук
У палёце чорны жук.
Мабыць, у цёплую пару
Я сабе зраблю нару.

Любоў Сіураева

Кароўка-багоўка-
Маленькі жучок.
Чорная галоўка.
З плямкамі бачок.
Па далоньцы ножкамі
Не паўзі на край!
Будзь маёю брошкую
Ды не адлятай!

Валянцін Кодран

На тэрыторыі аграгарадка Гранічы
знаходзіцца луг, які славіцца сваім
раслінным і жывёльным светам,
сваёй прыгажосцю.

На лузе расце шмат разнастайных траў і кветак

Як брыльянты, рассявае
Ночкі летняя расіцу.
Туманамі спавівае
Луг зялёны над крыніцай.

А як раніца настане,
Бліскі сонца загуляюць,
Рос прыходзіць адцвітанне,
Туманы ў рэчцы таюць.

Як брыльянты, гінуць росы
На зялёной сенажаці;
Сонца косы, нашы косы
Не даюць паўдня ім знаці!

Я.Купала

Загадкі

раслінны свет луга

Расцвілі на лузе кветкі.
Колькі іх – глядзіце, дзеткі:
Лён, гваздзікі, васілёчкі –
Можна звіць іх у вяночкі.
Вось рамонкі, вось званочки,
Канюшына і ірысы...
Як чаруюць іх абрыйсы.

Літаратурныя творы пра луг

